

nem Forslaget om den stigende Skala, hvorefter jo Indkomsten skal beskattes, er sket et Fremskridt i den danske Skatte-lovgivning, som det er værd at notere. Værdibeskatningens Fortrin for Bygningsafgiften og Hartkornbeskatningen vil heller ikke kunne omtvistes. Jeg maa ganske vist erkende, at dette Lovforslag har adskillige Huller, som burde udfyldes, og hermed mener jeg de uheldige Bestemmelser om at lægge Grundskat paa Løsørengstande. Det Krav fra Kommunernes Side, som har lydt i en Aarrække, og som gaar ud paa at forlange Lettelse i de Byrder, som baade Samfundet og den Udvikling, der er foregaaet, har lagt over paa Kommunerne, er et rimeligt og et retfærdigt Krav, og det maa det ærede Medlem dog i Virkeligheden erkende. Lad være, at Hartkornsskatten er en retfærdig Skat, saa er der dog i Tidens Løb fremkommet et Forhold, som ikke er retfærdigt, idet nemlig Kommunernes Byrder i overvejende Grad ere lagte over paa Hartkornet. Det er saa ofte blevet fremhævet, at en Mand, der for en Snes Aar siden f. Eks. købte sin Ejendom, kunde ikke vide den Gang, at Hartkornsbyrden til Kommunen i Løbet af de første 20 Aar kunde fordobles mange Gange, saaledes som det er sket adskillige Steder. Her er en Uretfærdighed, som denne Skattereformentop tager Sigte paa at udligne, og jeg vil sige, at det, at man gennem et direkte Statstilskud søger at lette de mest tryk-kende Byrder for Kommunerne, er dog en god demokratisk Tanke. Og naar det ærede Medlem har søgt at hævde, at denne Skattereform ikke kommer alle til gode, men kun en Del, saa vil jeg sige, at der er et Punkt, hvor Reformen kommer alle til gode, idet nemlig hver eneste Skatteyder i en Kommune faar en Fordel gennem Statstilskuddet. I det hele taget maa det hævdes, at dette Princip, at Staten overtager en vis Procentdel af de Byrder, som Lovgivningsmagten og Udviklingen har lagt over paa Kommunerne, er et godt Princip, og et Princip, som det ærede Medlem dog vistnok vil være den sidste til at underkende. Som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; det vilde ingen Nytte være til at udvikle disse Tanker nærmere; de ere udviklede fra forskellige Sider saa mangfoldige Gange i Forvejen. Jeg skal derfor gaa over til at rette en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det ærede Medlem udtalte, at han var absolut mod

Indkomst- og Formueskat, fordi den var uretfærdig. Det var for mig en meget mærkelig Udtalelse, idet vi jo nemlig maa huske paa, at den By, han repræsenterer, nemlig København, i flere Aar har lignet efter en stigende Skala og har i den sidste Tid stillet Krav om at komme til at ligne efter Indkomst- og Formueskattens Regler. Dette skulde synes at bevise det modsatte af, hvad det ærede Medlem udtalte. Det ser altsaa ud, som om det ærede Medlem i København staar noget enlig med den Opfattelse, at Indkomst- og Formueskat er uretfærdig, naar Borgerrepræsentation og Magistraten gerne ville have indført Regler, der kunde give dem Adgang til at ligne efter Reglerne om Formue- og Indkomst.

Jeg skal nu slutte med at omtale Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af et Mindretal, og som gaar ud paa at indrømme købstadlignende Landsbyer et større skattefrit Minimum, end der er fastsat i Lovforslaget. Det er jo de ærede Medlemmer bekendt, at det skattefrie Minimum er højere for Købstæderne end for Landet, og Mindretallet foreslaar, at dette skattefrie Minimum, som er fastsat for Købstædernes Vedkommende, skulde udstrækkes til ogsaa at gælde for saadanne købstadlignende Kommuner, som havde en stor købstadmæssig Bebyggelse, og af saadanne nævnes Gentofte, Lyngby, Søllerød, Struer og Herning. Jeg skal indrømme, at der kunde være adskilligt, som talte til Gunst for dette Mindretalsforslag. Naar jeg alligevel ikke kan anbefale, at dette Forslag vedtages, er det af Grunde, der jo tidligere ere blevne nævnte her i Tinget, praktiske Grunde, som synes at stille sig i den Grad hindrende i Vejen for Forslagets Gennemførelse, at det ikke vil være muligt at tage Hensyn til dette Ændringsforslag. Skulde vi ind paa denne Tanke, vilde der blive en hel Mængde andre Byer end netop disse, som de ærede Forslagsstillere her have nævnet, og som ogsaa maatte tages i Betragtning, og det vilde blive meget vanskeligt at træffe Grænsen for, hvor man skulde begynde, og hvor man skulde høre op. Men det, som dog særlig kommer i Vejen for Ændringsforslagets Gennemførelse, er dette, at Købstæderne have en bestemt Bygrænse, og man kan altsaa sige, inden for denne Bygrænse skal det skattefrie Minimum være af denne Størrelse og uden for denne Bygrænse af en anden Størrelse. Men for de købstadlignende Landsbyers Vedkommende, som ingen saa-